

Володимир О.Тихий, коротко про себе:

Народився у 1952 році, все життя в Україні, за винятком п'яти з половиною років навчання в Московському університеті і часу, проведеного у коротких поїздках за кордон (найдовші дві - в Ірландію, по три тижні, був там перекладачем і "бонною" з групами "чорнобильських" дітей). В сумі за кордонами вже незалежної України провів близько 700 днів, з них 140 у поїздках зі своїми дітьми. Та й по Україні поїздив - колись я підрахував, що під час роботи над проектом АОС США/ПРООН у 1996-2001 я провів в Івано-Франківську і області понад 100 днів. Дещо про поїздки я вже написав - див. мемуар "Університет, географія літніх місяців" у розділі **Спогади, есе**, може напишу ще.

За освітою фізик (фізфак МДУ), кандидат фізико-математичних наук. Робота в чорнобильській зоні змістила наукові інтереси від експериментальної ядерної фізики в бік проблем охорони довкілля, а також привела до активної участі в громадському житті у 90-х роках (Українська екологічна асоціація "Зелений світ", Грінпіс Україна, Центр екологічної освіти та інформації). Про це - у есе "Мій міжнародний чорнобильський рік" в розділі **Спогади**.

Від 1997 року - менеджер і консультант з охорони довкілля і участі громадськості в різних проектах, які виконувалися в Україні. Кілька років працював як перекладач з англійської (послідовний переклад), дуже цікавий досвід і багато вражень. Крім роботи в чорнобильській зоні і поза нею (вимірювання радіоактивного забруднення), опублікував також кілька робіт по оцінці соціальних наслідків аварії на ЧАЕС, а також есе про смт.Поліське (див. в розділі **Спогади**).

Все свідоме життя читав: спочатку - фізика і техніка; потім, в університеті - художня, в основному сучасна радянська і зарубіжна література; останні років двадцять - переважно нонфікшн. Про нонфікшн почав писати короткі статті в жанрі "знайомство з книжкою", які розміщені на цьому сайті в розділі **Про книжки**.

Ще важливо згадати, що батько мій, Олексій (Олекса) Тихий, вже від середини 50-х був дисидентом (хоч слово це стали вживати лише з середини 60-х). Вплив на мій світогляд з боку батька був значним, він також був порадиником у виборі книжок і спонукав до ближчого знайомства з культурою і мистецтвом (наприклад, коли я був студентом, батько щорічно купував мені абонементи, і принаймні на половину концертів я ходив). Крім впливу на світогляд, з дисидентством батька було пов'язано і багато інших подій (суди, поїздки на побачення, певний тиск на мене з боку КДБ). Давню мою статтю "Мова як доля" про батька можна прочитати в розділі **Спогади**. Про батькову книжку "Мова-народ" є моя замітка в розділі **Про книжки**.

В текстах, розмічених на цьому сайті, я намагався мінімально торкатися обставин свого приватного життя, а також "виробничої" інформації щодо суті тих проектів, на яких я працював - це зробило б тексти занадто розлогіми.